

Cu ocazia împlinirii a 400 de ani de existență, Arhivele Secrete ale Vaticanului s-au deschis publicului interesat prin intermediul unei expoziții cu titlul: „Lux in arcana“. Acesta este un eveniment științific și mediatic fără precedent, deoarece scoate la lumină o parte din documentele păstrate, printre care se numără, spre exemplu, excomunicarea lui Martin Luther, procesul lui Giordano Bruno sau prima imprimare a calendarului gregorian din anul 1582.

Pr. drd. Alexandru Nan

Expoziția cu titlul „Lux in arcana“ a fost vernisată pe 29 februarie și va rămâne deschisă publicului larg până în luna septembrie a acestui an. Expoziția își propune în primul rând să explice modul în care funcționează Arhiva papilor și în același timp să scoată la lumină „invizibilul“, permitând accesul publicului la o parte din documentele adăpostite.

Titlul expoziției („Lux in arcana“) comunica și primul obiectiv al acesteia: de a aduce lumină în misterele bibliotecii, mai ales prin contactul direct și concret al cititorului cu izvoarele arhivei,

„Lux in arcana“

S-au deschis Arhivele Secrete ale Vaticanului

Un important centru de studii istorice

Arhiva Secretă a Vaticanului, înființată oficial în 1612 de către papa Paul al V-lea, este arhiva centrală a Sfântului Scaun și conservă toate actele și documentele Bisericii Catolice. Păstrarea și valorificarea patrimoniului arhivistice reprezintă scopul activității acestei arhive, care, atât prin bogăția, cât și prin

varietatea documentelor, se numără printre cele mai importante centre pentru studii istorice din întreaga lume. Patrimoniul Arhivei, care conservă peste 600 de fonduri arhivistice pe o suprafață de 85 de kilometri lineari de rafturi, acoperă o perioadă cronologică de nu mai puțin de douăsprezece secole (VIII-XX).

deschizând porțile descoperirii istoriei, uneori inedite. Documentele expuse în expoziție sunt însotite de aprofundări multimediale - proiecții, grafică dinamică, video pe monitoare plate -, toate

concepute pentru a ajuta vizitatorul să încadreze documentul în contextul istoric, să aprofundeze istoria diferitelor personaje și să creeze legături între diferitele planuri de lectură.

Exponerea expozițivă începe în „Sala degli Orazi e Curiazi“, care adăpostește secțiunea „Apărătorul memoriei“, unde este prezentat conținutul Arhivei Secrete a Vaticanului. Aici sunt prezentate diferitele tipologii de documente conservate în arhivă: diplome și edicte, bulle papale și scrisori, breviarii și registre papale, codici, documente contabile și acte de proces, formulare etc. Documentele expuse provin de pe mai multe continente: Asia, Africa, America și Europa. Printre documentele expuse în această secțiune se află bula „Inter cetera“ a papei Alexandru al VI-lea despre descoperirea Lumii Noi, actele procesului lui Giordano Bruno, edictul de la Worms al lui Carol al V-lea, scrisoarea tarului Alexei I etc.

Expoziția continuă în Palatul Conservatorilor cu sapte apăfundări tematice, intitulate: „Tiara și coroana“, „Secretul Conclavului“, „Sfinte, regine și curtezane“, „Reflexie și dialog“, „Eretici, cruciați și cavaleri“, „Oameni de știință, filozofi și inventatori“ și „Aurul și cerneala“. La secțiunea „Tiara și coroana“ sunt expuse 12 documente referitoare la lupta dintre puterea spirituală și cea seculară, între care se numără: falsa donație

a lui Constantin, Privilegiul ottonian, „Dictatus papae“ al lui Grigorie al VII-lea, dar și bula „Una sanctam“ din anul 1302 a papei Bonifaciu al VIII-lea. Cu siguranță, o atracție deosebită va trezi secțiunea „Eretici, cruciați și cavaleri“, unde printre altele sunt expuse documente din procesul Templierilor în Franța (pe un sul de pergament lung de 60 de metri), cel al excomunicării lui Martin Luther, procesul sumar făcut lui Giordano Bruno sau Statutul împotriva ereticilor al papei Grigorie al IX-lea. Nu mai puțin interesantă va fi secțiunea „Oameni de știință, filozofi și inventatori“, unde, printre altele, este prezentat un exemplar tipărit al calendarului gregorian din 1582. Pentru ca vizitatorul să poată vedea cum sunt păstrate aceste bunuri culturale, acesta poate trece în Palatul Clementino Caffarelli, unde se află Laboratorul de Restaurare și Conservare a Sigiliilor. Tot aici este ilustrată și activitatea Laboratorului de Conservare și Restaurare, dar și a Legătoriei sau a Laboratorului de Reproducere Foto. Cei interesați pot afla mai multe vizitând site-ul www.luxinarcana.org.

Răspunsuri duhovnicești

Cât de des trebuie să ne spovedim

Răspunsuri oferite de pr. Marian Timofte, consilier administrativ bisericesc, paroh la Biserica „Sfântul Ierarh Spiridon“ din Iași.

Părinte consilier, cum ar trebui făcută spovedania pentru a fi primită de Dumnezeu?

Spovedania trebuie făcută în primul rând cu sinceritate, cu părere de rău și, dacă Sfinții Părinți o numesc Taina Pocăinței, rezultă că starea pe care trebuie să o avem când ajungem înaintea preotului duhovnic este de pocăință. Și pocăința nu înseamnă doar regret, ci dorință de îndreptare; creștinul să fie dispus să se îndrepte și să ceară iertare de la Părintele Cercere. Iar cel care merge să se spovedească

să facă mărturisirea că înaintea lui Dumnezeu.

Cât de frecvent ar trebui să trecem pe la scaunul Sfintei Spovedanii?

Sfânta Biserică recomandă, în cele 9 porunci bisericești, spovedania în cele patru posturi de peste an. Nu trebuie însă să așteptă următorul post dacă simți nevoie să mergi și să spovedești păcatele care te apasă. În concluzie, numărul spovedanilor este nelimitat. Să te spovedești ori de câte ori simți nevoie, dar cel puțin în cele patru posturi de peste an. Unii preoți recomandă spovedania la patruzece de zile, alții chiar lunar sau, după caz, și mai des. Cu alte cuvinte, frecvența cu care ne spovedim trebuie pusă în legătură cu profilul duhovnicesc al fiecărui creștin.

Păcatele, odată spovedite, dacă îți schimbă duhov-

nicul, trebuie mărturisite din nou?

Și da, și nu... În sensul că, de departe, păcatele mărturisite, dacă ai primitdezlegare și nu le-ai repetat, nu se mai pune problema să le mărturisești din nou. Suntem iertați pentru ele. În cazul schimbării duhovnicului - și aceasta este o părere personală -, cred că îi poți spune noului duhovnic acele păcate care au avut un impact major în viața ta, care îți au marcat viața, și aceasta pentru o mai bună cunoaștere. Desigur, asigurându-l că aceste păcate au fost mărturisite la vremea lor. Și dacă ai primit dezlegare pentru ele, de ce nu le-ai mai spune?! De rușine, de cele mai multe ori, dar duhovnicul este acel om căruia îi încredințezi toate tainele vieții tale. Lui și numai lui trebuie să-i mărturisești tot ce te apasă. (Nicoleta Olaru)